

Kir. főgyógyász havi jelentése szerint a foglyok létszáma volt a hó végén

Gyula-Fehérvárt	103	elitelt,	59	vizsgálat	alatti,
Abrudbányán	4	"	7	"	"
Nagy-Enyeden	12	"	6	"	"
Balászfalván	1	"	1	"	"
Maros-Ujvárt	22	"	7	"	"

Kir. postaigazgatóság jelentése szerint a múlt 1881. évben 16 postahivatalnál 7 állami tisztviselő, 16 postamester, 5 kiadó működött. Bevétel volt 43,183 frt 97 kr (az előző évinél 3474 frt 66 krral több), költség volt 25,751 frt 69 kr (1211 frt 90 krral több), jövedelem volt tehát 17,932 frt 28 kr. Utalvány üzletben befizetett 1,242,293 frt 21 kr; kifizetett 492,596 frt 41 kr; utánvételi üzletben befizetett 117,100 frt 37 kr; kifizetett 23,777 frt 52 kr. Levélpostai forgalomban feladott 805,064 drb (több 68,464 drbbal) leadott 976,365 drb (több 72,747 drbbal), átvartott 948,513 drb (több 183,037 drbbal). Kiosztott küldeményben feladott 59,595 drb (több 7,619 drbbal), leadott 77,948 drb (több 3,284 drbbal). Átvartott 86,100 (kevesebb 1520 drbbal).

Dr. Magyar Károly főorvos havi jelentése szerint az egészségügyi állapot április hóban nem volt kedvező, mivel a veres és hólyagos himlő sok helyütt előfordult. Ezen kívül a légző szervek hurutos és lobos bántalmi fordultak elő. Hólyagos himlőben 9 községben április 22-29-ig volt 116 beteg, ebből gyógyult 51, meghalt 21. Veres himlőben 6 községben 90 beteg volt; meghalt 5, gyógyult 42. — Medvéi községben 30 ronesoló toroklob esetben meghalt 21, gyógyult 5. — A négy rendes tanácsú városban meghalt 48 férfi, 31 nő, összesen 79; 15-el több, mint a múlt hóban. Legtöbben — 17 — tüdőlobban haltak el. A m. kórházban volt 76 beteg, ebből gyógyult 47, meghalt 2, ápolás alatt maradt 27.

Alsó-Fehérmegye népmozgalmi kimutatása az 1881-ik évben.

A megyei statisztikai bizottság folyó hó 5-én tartotta igen érdekes gyűlését, melynek egyik tárgyát Alsó-Fehérmegye népmozgalmának az anyakönyvi adatok alapján részletesen összeállított kimutatása képezte.

A főeredményeket megyénk viszonyainak megismertetése végett érdekesnek találjuk a következőkben közölni:

Házasság kötött 1643; ebből egyező válású 1327, nem egyező 316. Feloszlott házasság volt 1241; ebből halál által 1228, elválás által 13.

Született összesen 3831 fiú és 3393 leány, összesen 7224; ebből halva született 50, és pedig 33 fiú, 17 leány; ezekből koraszülött volt 19. — Többes születés volt összesen 105; ebből kettős születés: 35 fiú és 25 leány, s 45 esetben 1 fiú és 1 leány született; hármass születés kettő volt, mindkét esetben leány.

Meghalt összesen 2685 finemű és 2515 nőnemű, összesen 5200. Ezekből öt éven alóli gyermek volt 2385 és pedig 1269 fiú és 1116 nőnemű; ezek között törvénytelen 76 fiú és 71 nőnemű. A meghaltak között volt az öt éven felül összesen 2805, és pedig 907 nem házas (502 fiú és 405 nőnemű); házas 1228 (665 fiú- és 563 nőnemű), özvegy 607 (243 fiú- és 431 nőnemű). Az eredmény 2024 főszaporodás, ebből 1146 fiú és 878 nőnemű.

Mig az ismeretlen Josephinének elmondá kérelmét, addig ő fensége az alma héját vizsgálta. A héj sehol sem volt megsérteve.

— Uram, teljesíteni fogom az ön kívánatát. — mondá a konzulné, — Bonaparte meglátandja a kérelemlevelet s ön biztos lehet, hogy részéről mindent elkövetek az ön javára.

A bűvész hóna alá vevé készleteit s aztán mélyen meghajta magát, távozott.

A konzulné perezekig gondolkodott a különös egyénről, ki méltán felkelté bámulatát.

— Ön ma nagy élvezetet szerzett nekünk — szolt Josephine a férjéhez, ki a bűvészt bevezeté hozzá. Különböző ember nem fog elhagyni minket; Napoleon kitörlendi nevét a száműzöttek sorából. Soknak megkegyelmezett ő már, kik talán még kevésbé voltak érdemesek arra, mint e férfiu. Ha valami esodára lesz szükségem, azonnal ezt az embert hivatom el.

Másnap reggel hat órákor Napoleon állva reggelizett Malmajsonban; a koesi már készen állott, melylyel Párisba szándékozott visszamenni, midőn Josephine lépett a terembe.

— Mint töltéd tegnap idődet? ki látogatott meg? — kérdé Bonaparte.

Igen jól mulaték! viszonzá Josephine; ha ma velem akarnál ebédelni, igen kellemes meglepetés várna rád. De jó, hogy eszembe jut; — töröld ki e nevet a száműzöttek sorából

— Egy Chouan, — kiáltá Napoleon, — Laroche Jaquelin s Charette tulbuzgó pártfele! Egyike azon férfiaknak, kik alig másfél éve a köztársaság csapatait követték, csak azért, hogy a szétzilált katonákat öldöshessék Marec! Marec! az ki Angliából jött s most titkon itt lappang közöttünk, hogy valami újabb, gyalázatos tervét kihívhesse. Fox, az én kedves barátom már megírta nekem, hogy óvakodjam e gonosztól. De honnan ismered te? Hol láttad őt?

Midőn Josephine látá, hogy Napoleon mindinkább hevül, elkezdett sírni.

— Ugyan ne sírj, hanem inkább felelj! szolt a konzul. Bizonyosan visszaöltek jószágoddal. Azt gondolák

Kútaink.

(Vége)

A Patakon túl a Felső-Porond szélesebb részén a patak és malomárok közt elég jó lehet a kútak vize. A Tótutczában jó ivóvíz nincs, rossz víz is kevés. Ilyen a rózsautzeai forráskút, mely élvezhetetlen. Így a lakosság a Tótutca hátsó felében a malomárok vizét, ennek hiányában a patakét használja ivására is. Nagy jótétemény volna ezen vidéknek egy levezető ut a Rózsautze vagy ez alatti sikátorral szemben a malomárokotól az alsó patakig hogy ennek partján kútvizet kaphasson.

A Tótutca első sikátoránál a pataktól igen távol és a hegyhez igen közel fekvő közkút is rossz ivóvizet ad. Meglehető a tótutzeai malom melletti közkút vize, mely a malomárokból ered és a kútra való útjában megszűrdökik valamennyire.

Az Alszeg és Tóvisutze a Tótutczánál nem kevésbé vízszegények.

Az Államhid és szentkirályutzeai gyaloghíd közt kissé kiszélesedik a homokos lapály s ennek közepén van Oláh Viktor ur keresett kútja; ezen kút a leirt terület legkedvezőbb pontján áll, a patak felé vize melegebb, a hegy felé rosszabb lenne.

A Szt.-Király utze magas lapályán mindenütt rossz, néhol szűk is a víz.

Legnagyobb a vízszegénység a gerinceknek a megyei kórház tájára eső részén, mert itt a gerincek legkeskenyebb és a leglapályosabb (ezért választották itt a gerincejáróját); azonkívül a lapály dűlése az utzával párhuzamos, nem hajlik mint azon alól és felül az utze felé.

A Szt.-Király utze fennsíkján levő kútak a kifejtett kútelméletet a legszembeszökőbben igazolják. Ez elmélet alapján előre mondható, hogy ott mely leázás által sem jobb, sem bővebb vizet találni nem lehet, mert 1 méter televény, 1 méter kavics és ezen alól tiszta agyagpala van, mely vízhatlan.

A mely kútak itt csak cisternát képeznének, mint a régi várakban a hóval és esővízzel töltött viz tartók (Visegrad), forrást az agyag nem adhatna.

Kérdés vajjon városunk 320 kat. holdnyi belterülete elég nagy-e arra, hogy a reá hullott csapadékok kútainkat táplálják?

Feltéve, hogy az évi csapadék 15 hüvelyk, hogy a város utzeai és házas telkei 320 holdat foglalnak el, hogy 1 köblábviz 31 liter, hogy a lakosság 5000: egy napra egy lakóra a város belterületén 390 liter csapadék jut és ha felteszük, hogy ennek fele a felszínen elfoly, még mindig 195 liter marad (naponta 1000 köbméter az egész városra), míg egy pesti lakóra 40, egy bécsi és lyonnira 100, egy londonira 125, egy new-yorkira 146 liter esik napijutalékokban ivás, főzés, mosás, öntözések czimen.

A második érdekes kérdés, vajjon a Hidegkút mennyi vizet adhat naponként, ha kizárólag a Maros, Holtmaros, Bükkös lapa, a város és patak közt fekvő 1200 kat. holdnyi területől táplálkozik?

A fentirt feltételek mellett naponként átlag 6125 köbméter csapadék hull a megjelölt területre s ha ennek felét szintén felszínen lefolyónak vesszük (pedig sik a terület), még mindig 3000 köbméter = 3 millió liter marad a Hidegkút részére napi átlagul.

Közkút a Magyar-, Várszög-, Tót- és Szentkirály-utzeakban, valamint az Alszezen 2-2 van, a Piaczon 1.

A városi közönség igényeinek hossza időre elég volna téve, ha a Piaczon egy második, de jó vizű közkút állítatnák fel, pl. a Hazugok-hidja és a Szentkirály-utzeai gyaloghíd közt valahol.

Finomabb igényeknek pedig a Hidegkút vize, ne-

vezetesen annak felső forrása, tehetne eleget, ha köbe foglalva a szomszág felgerjesztésére környezete által is alkalmassá tétetnék.

Kútaink némely viszonyainak felderítésére álljon itt a következő táblázat.

A kúttulajdonos neve és lakása	A talajvíz tükör távola a föld színétől	A kútvíz		
		mély-sége	hőmér-séke	minő-sége
Megyei kórház Sztkirály utc.	315 em.	300 cm	—	rosz
Horváthi Sztkirály-utze	377 "	346 "	13° C	rosz
Wechsler S. Sztkir.-utze	420 "	100 "	13° C	rosz
Benkő M. és Boeskor Szt. u.	439 "	237 "	12.° C	rosz
Váradi alap Piacz	490 "	119 "	11.° C	jó
Első közkút Várszög-utze	523 "	107 "	12.° C	rosz
Winkler János Piacz	577 "	42 "	12.° C	jó
Minoriták Piacz	675 "	30 "	11.° C	jó
Közkút Piacz	844 "	—	10.° C	rosz
Colleg. fogadója Várszög-u.	846 "	25 "	11.° C	rosz
Wokál lakásán Colleg.-ut.	886 "	300 "	11.° C	rosz
Collegium közkútja Coll.-u.	911 "	18 "	12.° C	rosz

Ezen meghatározások 1878. július 16-, 17- 18-án történtek, midőn a léghőmérsék arányokban az első nap reggel 8 órákor 17.°C, déli 12 órákor 22° C volt.

Az európai katonák ellátása.

— Egy kis összehasonlítás. —

Az európai államok hadseregeiben dívatos ellátás, — főkép élelmezés dolgában, — annyit különfeleséget mutat, mikép nem tartjuk érdektelennek összehasonlítani főbb vonásokban a különböző nemzetek katonáinak ebbeli sorsát.

A husadag: Angliában 375. Szerbiában 320, Schweizban 312, Franciaországban 300, Törökországban 265, Németországban 200, Olaszországban is 200 grammot tesz. Az osztrák-magyar katona 190 gr. hussal éri be, a mihez 108 gr. rizs, esetleg 140 gr. hüvelyes vetemény járul.

Az egyes katonák összes élelmezési költsége is igen változó. Egy katona ellátása Angliában 1000, Oroszországban 500, Franciaországban 400, Németországban 400, Törökországban 370, Olaszországban 370, Dánországban 320, Ausztria-Magyarországban pedig 288 frtba kerül évenként.

Legdrágább katona az angol, legolcsóbb az osztrák-magyar s mégis minékünk esik legnagyobb terhünkre a hadi budget. Képzhetni már most, hogy Ausztria-Magyarország és Anglia között e tekintetben milyen óriási nagy a különbség. Bizonyára nagyobb, mint a huszár és baka között.

Az angol katonának különben az egész világon legjobb dolga van. Mikor az angol csapatok a külső birtokokra küldetnek, minden legény reggelünkint barna czukorral fél kanna theát, délre egy font sertés és marhahúst, valamint fél kanna borsot vagy rizst, esti hat órákor ismét fél kanna theát és hét órákor negyedik kanna grogot kap. A tiszték reggel 6 órákor egy eszése fekete kávét, 7 órákor második reggelit, 4 órákor ebédet, 6 órákor theát vagy kávét, esti 9 órákor pedig grogot kapnak. És ennek dacára sok a panasza. Egy bizottság megállapította, hogy az angol hadseregben a katonák béke idején aránylag több, mint még egyszer oly hamar halnak

szett! kiáltá Josephine. — Ön francia hadfiakat ölt s hallált érdemel. Nem adhatok házamban továbbra menedéket!

A bűvész nyugodtan tekintett Josephinere s kérte: — Csak egy negyed órát ajándékozson! — Letevé asztalát s előhozá bádog serlegeit. Most sem rubint, se virágokat se gyémántot s fülemilét nem volt szándékában ajándékozni, ekkor kis lovas és gyalog katonák kerültek ki a serlegetből.

— Ezek, — mondá — a lapályon levő orosz, osztrák és porosz katonák. Látja fonséged ezredeiket? Nézzé ott van fekete lovon Melas vezérük. Itt meg a francia tábor áll csatarendben. Bonaparte tábornok csak kezét emeli föl s a nagy tömegek eszeveszetten rohannak egymásra. Hallja fonséged az ágyuk bömbölését, a trombiták morajszerű harsogását? . . . Ott leng a trikolor zászló! Éljen a köztársaság! Éljen Bonaparte tábornok! hangoztatja minden ajk. — Mindezen katonák a bűvész bádog serlegetből törtek elő s vezérük — Marec Georget volt.

Midőn a harez befejeztetett, a bűvész kijelenté, hogy még esodálatosabb dolgokat és tüneményeket is képes volna mutatni az első konzul nevének, hanem ez semmi kedvet sem érezvén hozzá, szolt:

— Vegye ön az aranyokat s távozzék.

— Csak még egy kegyelemet, fonség! — mondá a bűvész — vágjon fel egyet almái közül.

Josephine megtevé e kívánságot is s az almában a következő tartalmu levelet találta:

„Fonség! ép most közlém az első konzullal, hogy az ön előtt megjelent Marec nem a gyilkos, ki a büntetésre méltó volna. Az ön védenéze becsületes férfi, ki midőn a királypártiak legyőzettek, kivándorolt s nem is Angolországba, hanem Németonha ment s onnan hozá játékaikat és Marionettejeit is, melyek talán Fonségednek élvezetet szerzendének. A másik Marec nem Georget, hanem Joes s még mindig Angliában tartózkodik. Örvendek, hogy önnek kinyilatkozthatom, mikép védenéze kitöröltetett a száműzött honfiak sorából. — Fouché.”

— Ó ez már más. Nos uram, most már mutathatja ön az egyiptomi hadjáratot.

H-r.

el, mint övéik a polgári osztályban. E sajnos tünemény oka gyanánt az élelmezés egyformaságát és a főtt marhahús élvezetét panaszzalják. Ez az egyformaság pedig Ausztria-Magyarországra még inkább áll, a hol a főtt marhahús folytonos élvezetét alig hogy enyhíti a burgonya és gombóc gyöngédebb közrehatása. Háborúból hazakerült katonáktól sokszor lehet hallani, hogy ez az egyforma élelmezés, különösen pedig a főtt hús pár hónap alatt valóságos undorral töltötte el őket, s boldogok voltak, ha egy kis sült hushoz vagy sült tésztahoz juthattak. Az élelmezés elégtelensége mentközben a kórházak és betegek nagy számában jelentkezett.

A katonai bizottságok általában belátták szükségét annak, hogy a katonai élelmezési költsége emeltesse s az étrendbe bizonyos változtatásokat kell behozni; nevezetesen a főtt tészta és kásneműek számúzásának s helyükbe a hűvelyes veteményekből készült rendes főzelék lépjen a mi eddigi hiányzó, mintán a főzelékeműeket mindig a levessel főzték össze. A sült hús behozásának is vannak hívei.

Vajha mielőbb bé lehetne hozni az üdvös újításokat.
P—p.

Nemzeti színészet.

Lapunk közelebbi számában megemlékeztünk volt a múlt héten előadásra kitűzött színművek sorrendjéről.

E hó 3-án „A völgy liliuma” került színre, Barrière-nek 5 felvonásos drámája, mely a budapesti és kolozsvári színpadokon sok ideig repertoire-darab volt részben az még ma is. Az egész előadás menetét gyorsabban haladónak szerettük volna. Különösen az első két felvonás ment nagyon vontatottan, míg a többi három sokkal jobban sikerült. A szereplők közül ki kell emelnünk Bényei-t (Mortsauf gróf), ki végig kitűnően alakította a képzelgő, hirtelen haragu, de könnyen engesztelődő s alapjában az együgyűség jószerű férjét. P. Rott Mari (Henritte) kivált az utolsó két jelenetben bizonyos mértékű helyes concepcióról, a lemondás magasztosságát, az anya végtelen szeretetét, a nő vonzalmát, titkolt szerelmet kedvese iránt s ezzel ellentétben a folytonos tiszteletet, önmegadást férjével szemben egyformán megfélemlítő szabatossággal. Találón fejte ki. Tharaszovits (Lady Arabella) a hiúságában sértett s bosszút esküdő nő helyzetébe elég jól belátálta magát, de kacérsága néhol nem volt természetes. Virághátiné (Lenoncourt hercegnő) nagyon látszott, hogy küzd szerepével, sok gyakorlata van még szüksége, hogy a hercegnői negélyt, büszke lenézést s szívtelen cynismust kellőleg érvényre juttassa. Fábriánról (Félix) sajnálatunkra kénytelenek vagyunk ismételnünk múltkor ítéletünket. Nincs játékában semmi hév, nincs elevenség, mozdulatai tönyire esetlenek, idegenszerűek. Pedig természetül van szép hangja, hajlékonyság is van benne, kár hogy nem tudja felhasználni, alkalmazni. — Közönség csekély számmal.

„Maresa, az ezred leánya,” ez a nálunk is jól ismert népszínmű volt műsoron e hó 4-én. Nem birt nagyobb közönséget vonzani talán épen ismerős volta miatt. Sárdy (Sculteti), Püspöki (Komodi), Bényei (Maresa) nagy kedvvel s odaadással kezelték szerepüket, a közönség több ízben adott kifejezést tetszésének, elismerésének. Virághátiné (Bárá Patakfalviné) ez úttal valamivel feszlenebb nagyúri hölgy volt, mint előbbi estvén. — Közönség csekély számmal.

„A kis herceg” Lecocq kedves zenéjű operetteje került színre e hó 5-én nagyon is középszámu közönség előtt. Ez előadás érdekét növelte azon körülmény, hogy egy újonnan szerződött énekes: Halassy Béla ekkor mutatta bé magát. A darab eselekvénye oly silány, mint akárminő férczmű. Ha valahol, hát itt igazán bételik, hogy csak a kiállítás, az előadás rohamos élénksége és mindenek fölött a jó, változatos zene tartják meg a színpadon. A darab Parthené herceg és Dechateaux hercegnő esküvőjével kezdődik. Mindketten nagyon fiatalok még a gyermek-feleséget zárdába viszik pár évre kiképeztetés végett, még a herceget a katonai készségekre tanítják. A férj azonban tojásáruló kofának öltözve bejut a zárdába, hogy elszöktesse nejét. De nem sikerül. Ezredes levén csatába hívják, feleséget pedig tovább is a zárdában tartják. Táborozása egyik éjében azonban a kis menyecske hozzá szökik. Hanem kitudják, hogy a „Tilos az aszszony” jelszó dacára nő van az ezredesnél, a tábornok kardvesztésre itéli, de mert egy ellenséges csapatot szerencsésen szétugrasztott, visszszakapja kardját, vissza feleséget.

Ime itt az operette meséje.

A zene épen ellenkezőleg változatos, játszi, kedves vagy komoly, a mint az illető jelenethez illik, a himnusz-szerű imától le a legpajzánabb dalig mindenféle hangulat előfordul benne. Lássuk a szereplőket. Bényei (Parthené herceg) kifogástalan könnyedséggel, otthonos természetességgel, élénkséggel játszott s rendkívül megnyerően énekelt. Játékában nem tulozta a könnyedséget, a hatás emez olesó eszközt nem használta. Halassy (Monlandri) feszletlenül mozgott a színen, hangja alapjában véve erőteljes, érezes, csak a kifejezés finomabb árnyalatait nem bírja még kitüntetni. Fokozott szorgalommal s tanulmányon azonban derék baritonista válhatik belőle. Püspöki (Firmusz, a herceg praeceptor) sokoldalú színész s eddigi szereplésével teljesen meghódította a közönséget. Ez előadást illetőleg csak azt ajánljuk figyelmébe, hogy a rögtönzéseknek kellő elmeállal kell bírniok, hogy ne legyenek a hallgatók untatására. Ur-ményi Margit (Dechateaux Diána) hangja gyöngye, de kellemes, játéka ügyes, fürge, megnyerő. — A kettősök, négyesek, kardalok mind igen szépen sikerültek.

„Pry Pál” került színre e hó 6-án, ez a Csiky által fordított angol vígjáték, mely azonban inkább léha bohózat. — Sok mulatságos epizód, kijátszás, frissesség van benne, de az a sok apró jelenet nagyon fárasztó, kivált ha az előadás nem igyekszik élénk rohamossággal által ellensúlyozni a rossz hatást. — A szereplők általán véve megállították helyüket. Püspöki (Pry Pál) kitűnő öntudatos alakítással személyesítette a kotnyeles toladó

s a csekély számu közönség nem is késett elismerését minden lépten nyomon kifejezni. Bényei (Hardy ezredes) nem birt teljesen kidomborítani az önféjű hadfit, a mire lényeges ok volt az is, hogy szerepével nem volt egészen tisztában, akadozott, várt a sugóra, mint nagy része a többi szereplőknek. Nem tudjuk mi az oka, hogy Sárdynak egy pár ízben olyan jelentéktelen szerep jutott, a melynél tehetségéhez képest jobbakat érdemelne. Ajánljuk ezt a m. t. igazgató úr szives figyelmébe. No meg azt is, hogy a felvonás közök vagy ne legyenek oly irtoztató hosszúnak, vagy töltsé ki egy kis zene, ha egyébb nem, legalább zongora.

„Az üdvöske,” jun. 7-én. Edmond Andrau kedvelt operette-je 3 felvonásban. Szöveg és zene ritka harmóniában egyesülnek. Meséje bonyolult, mulattató, elmés, tele találó szójátékkal, élcezzel. Sok benne a sikamlós hely. A zene élénk illusztrációját a mesének, nincs ugyan sok eredeti, megkapó dallam benne, de a szerző mind végig finom kidolgozást mutat be. A cím szerepét (Bet-tina, az „üdvöske”) Bényei-né jellemzetesen ábrázolta, kedvességgel, bár nem mindig szerencsés eredetiséggel. Többször megtapsolták. Mellette legtöbb figyelemben részesült Püspöki, ki az együgyű fejedelmet pompás komikummal ábrázolta. Tharaszovits (Fiametta) szintén jó sikerrel működött. A többi szereplők elég szépen támogatták a mű sikerét.

„A cifra nyomoruság,” junius 8. Csiky Gergely újabb kitűnő színműre 4 felvonásban. Szerző e műben a társadalom s különösen a hivatalnok élet ferdeségeit, hibáit, az anyagi viszonyok s igények dissonantiájából eredő zavarokat, családi bajokat oly találó képekben állítja élénk és olyan igaz, hű alakokban festi, hogy e mű önkénytelenül is lekötöti a hallgatót. P. Rott Mari (Eszter) öntudatos és gondos alakítást állított élénk, fény-pontja a zongora jelenet volt. A lemondásig lesújtott s nemes büszkeségében meg nem alázott lány, később a hitves, kit nem zavar meg Ifjúkori álma; midőn a rábeszélésnek engedve elfogadja Bálnai kezét, visszautasítja Poprádi szentelen toladását, midőn bevállja férje előtt vöktét és büntetését kéri stb. stb.: mind e jelenetben szokatlan drámai hévvel játszott, őszinte és találó hangon szólott. Sokszor játszott már kitűnően, de ily igazi bensőséggel természetes közletlenséggel aligha. A közönség nem is késett érdeme szerint jutalmazni tapsaival. Keskeméti Irma (Bella) igen kedves és megnyerő jelenség volt. Tharaszovits (Mézsesné) rendkívül gondalalakitott, jóízű, természetes játéka mind végig nagyon tetszett. Virághátiné (Zergenyei Parthenia) a mesterségére ránt vidéki primadonna szerepében eredeti jelenség volt s általános derültséget keltett. — Sárdy (Osoma) ez úttal is a nála már megszokott kitűnő alakot állított elő, s pompás humorát közderültség közt érvényesítette. Olyan volt ő, mintha nem is a színpadon, hanem az életben lát-nók ez alakot. A közönség általános elismerésben részesíté még nyílt jelenetekben is. Németh (Poprádi), mondhatni, kifogástalan alak volt. A léha és nagyuló uszorást valóban megtestesítette. Bényei (Bálnai) szintén gondos játékok, komoly tanulmány eredményét mutatta bé. Kádás (Mádi Simon) sikeres alakítása még gyakorlotabb s kiforrottabb tehetségnek is diszerté vált volna. Fábrián (Tarczali) szokott egyhangúságával, esetlen játékaival nem zavart ugyan, de nem is használt.

A előadás általán véve egyike volt a legőszszévágó-baknak s e nehéz darab dacára ügyes, rohamos menetű volt.

A közönség valahára szép számmal jelent meg, meg is érdemelte egy az előadás, mint a szereplők igyekezete.

Csak azt ajánljuk a művezető figyelmébe ismételtén, hogy a felvonások közök vonja lehetőleg szűkebb körre, ez által a figyelem és érdeklődés csak növekedhetik.

Spectator.

CSARNOK.

Lichtenberg tanár egy föltte unalmas társaság-ból érte távoznit akart, midőn a vendégek egyike visszatarátta e szavakkal: „Előbb egy élcezt kell csinálnia, különben el nem boesátjuk.” — „Akkor el fogok önöknek valamit beszélni. Egy tolvaj a templomba onost s a sző-szék takaróját ellopta. El akart illanni, de a templomajtót zárva találta. Ezen kötel által talán az ablakig hatolhat s azon átmenekülhet — gondolta magában. — A kö-telen hát egészen az ablakig küszölt fel, ott azonban ész-revette, hogy az a harang kötele, azért ismét leereszke-dett azon, de ezzel a harangokat mozgásba hozta. A szomszédok összefutott, a tolvajt megcsipte, ki a harangok felé tekingetve így szólt: „Te a te fecsegő nyel-veddel és üres fejjel vagy oka, hogy el nem illanhattam.” Es most — végzé Lichtenberg — ajánlom magamat.”

Kant a híros bölesész egykor vőfélye volt egy igen egyenetlen koru házaspárnak; a vőlegény 75, a meny-aszszony 21 éves volt. — Volt a vendégek közt egy asz-zszonyos is, ki rég vágyott Kant-tal megismerkedhetni. A mint alkalma nyílt, e szavakkal közelített hozzá: „Tan-nár úr, remélhetők-e még e házasságból gyermekek?” — Kant végig nézett az aszszonyosán, aztán komolyan így válaszolt: „Nem remélhetni — hanem félni lehet, hogy lesznek.”

Midőn Kant bölesészte dívatba jött, így szólt Kász-ner: „En tizenkét nyelvet értek, képtelen vagyok még a tizenharmadikat is megtanulni.”

Demokritosnál ezt találjuk a szerelemről: A sze-relem a bölesékből bolondokat, a gazdagokból koldusokat, a vénekből gyermekeket, az oroslánokból birkákat, a hi-degverüetkből morgolódozókat, vad medvéket, a vérmes és ingerlékeny természetűekből élő ördögöket, a fősvényekből tékozlókat, a gyávákából hősöket és gyilkosokat csinál. — Egyesíti az érdemrend-szalagot a konyhakötényvel, az arany himzetű felöltőt a legdurvább liberálival, a tiszte-

letteljes parokát a főköttövel, a báránybőr pipkát a művé-szíesen fodrozott titus-fővel. Egyesíti a kardot és bajszot a szeméttállaival és főzőkanállal, a műzlest a disznóéttel rocskával, a költő lantját a fonórocskával.

Nyílt köszönet.

Tüztöltő egyletünk parancsnoksága kedves kötelessé-gét teljesít, midőn e lap hasábján köszönetét nyilvánítja azon tisztelt felülfizetőknék, kik a megtartott nyári mulat-ság alkalmával az egylet iránt felülfizetéseikkel érdek-lődésüket kimutatni szivesek voltak.

Felülfizettek: Seidel József 8 frt 50 kr. Sándor Elek 4 frt, 50 kr. Sebesi Adám 2 frt, Hudelisztné 2 frt, Bornemisza 1 frt, Péterfi László 1 frt, Veres Gáborné 1 frt, Bedő Károly 1 frt, 50 kr. Folyovits 1 frt, ifj. Winkler 50 kr. Sebesi Zsigmond 50 kr. Lázár Karoly 50 kr, Kiss Károly 50 kr, Tökés Imre 50 kr, Benedek Sámuel 50 kr, Dr. Magyarai 50 kr. Hinkelér 50 kr, Tána 50 kr, Keresztes Pál 30 kr, O. Domokos Károly 20 kr, Cservény Mátys 20 kr, Polgári Lajos, N. N. 20—20 kr, N. N. 20 kr.

A nagyenyedi önk. tüztöltő egylet parancsnokságának 1882. jun 3-án tartott gyűléséből.

Málnási Károly.

segédtitizt.

O. Veress Gábor.

főparancsnok.

VEGYES HIREK.

— A trónörökös, mint keresztapa. Rezső trón-örökös a Vilmos császár újonsszülető dedunokájának kereszt-telőjére utazik e hó 12-re Potsdamba. Valószínűleg vele megy Stefania főhercegné is. Rezső főherceg keresztapja lesz, de egyúttal atyját király O Felségét is képviselni fogja.

— A jelenleg még Gyula-Fehérvárt tartoz-kodó 20-dik honvédszázalój Nagy-Enyed leendő áthelyezése — a mit korábban közöltünk volt — bevég-zett tény, a menyinyiben a miniszterium ez iránt már határozott. A zászlóalj átjövetele azonban már augusztus hó elején meg fog történi, miután az azon és 29-dik zászlóaljból álló fél dandár ősi gyakorlata városunkban lesz megtartva. Ideiglenes laktanyau az e célra átalaki-tandó tothutezai katonai ezélokra használt istálló fog szolgálni, melynek átalakítását a f. hó 8-án megtartott árlejtésen Balázs Gyula helybeli fiatal ácsállér vállalta fel 1536 frt 50 krért, mely összeghez a vám által adandó faanyag 300 frt értékben hozzázámmatván, az egész átalakítás összes költségei 1836 frt 50 kr tesznek.

— Az uszoda építése — mely a Nyerges-Újfalu-ból megrendelt ezement-szállítmányok a Dunán történt elsüllyedése miatt hosszabb ideig szünetelt — most már nagy gyorsasággal halad előre, annyira, hogy az uszoda két hét múlva minden bizonynyal megnyitható, a szerelvények beszerzése iránt is megtétetvén a szüksé-ges intézkedések.

— Százötven csendőr fog július hó 1-én váro-sunkba érkezni, a négy hónapig tartandó tanfolyamra ide rendeltetvén be. Elhelyezésk iránt már intézkedve van. 100 csendőr a régi városház nagytermében s az azzal öszszekötöttésben levő emeleti szobákban, a városi rendőr-ség és adóhivatal mostani hivatali helyiségében, 50 pe-pedig az Eckstein-féle felhagyott szeszgyárban lesz beszá-lásolva. E szerint a tanács hivatali helyégei is igénybe fogván a csendőrök elhelyezésekor vétetni, a tanácsnak az új városházba való átköltözése már a f. hó végeig meg kell hogy törtéjék. A mi egyébiránt nem ütökzik nehézségbe miután az új épület kifestése addig be lesz fejezve.

— Nyílt számadás. A nagyenyedi önk. tüztöltő egylet parancsnoksága mult május hó 30-án megtartott nyári mulatságának eredményét következőkben hozzuk a közönség tudomására: Bevétel 245 drb. jegy után 122 frt, 50 kr. Felülfizetésekből 28 frt, 20 kr. Összes bevé-tel 150 frt, 70 kr. Igazolt kiadás 126 frt, 80 kr. — Maradt tiszta jövedelem: 23 frt, 88 kr. — A nagyenyedi önk. tüztöltő egylet parancsnokságának 1882. junius hó 3-án tartott gyűléséből. O. Veress Gábor főparancsnok. Málnási Károly segédtitizt.

— Nem tehetjük, hogy derék tüztöltőink érdeké-ben fel ne szólaljunk azon 20 frt miatt, melyet a tüztöltő egylet a Holtmarosban levő mulató helyért a városi ha-tósághoz fizetni kénytelen. A Holtmaros illető részét épen a tüztöltők tették fáradságos és költséges munka után mu-lató helylyé. A hatóság nem konzerválja e helyet, hanem a tüztöltőknak kell azt minden évben nagy költséggel ki-takaríttatniok, mint ez utóbbi mulatság alkalmával is te-vék. Felhívjuk erre városunk köztisztvisletben álló, derék polgármesterét, sziveskedjék jövére az illető összeg le-zzállítását kieszakólni. — (Beküldetett).

— Mult számunkban tudósítók tévedéséből a koszorus leányok közé Varró Róza k. a. neve helyett Finna Giza k. a. neve csúszott be. Tudósítók nevé-ben boesánatot kérünk érette.

— Lónhardt új püspök ünnepélyes beigtatása f. hó 22-én lesz, a beigtatást Haynald bibornokérek fogja fényes segédlettel végezni.

— Brutalitas. E hó 9-én a képviselőházban Ist-óczy beszélt a zsidóügyben. Utána Wahrmann szólott, kinek beszédét Istóczy sértésnek vette s párbajra hívta. Wahrmann nem fogadta el, mire Istóczy fel akarta po-fozni. Istóczy, miután a párt többsége kizárását kívánta, mindjárt bejelenté kilépését a pártból.

— Időjárásunk junius első hetében kedvezőre for-dult. Az esőzések már elsején megszűntek s a hőmérő azóta folytonos emelkedést mutat. 8-án délelben árnyékban már +23 fokra emelkedett. — E hó 9-én délután óriási és hosszsan tartó vihar dühöngött városunk felett, a föl-kavart por járhatatlanná tette a utcákat a fák reesegetek, a dörgés moraja perezekig hallható volt egy huzamban. Bozasztó zápor volt, de már reggel kiderült az ég.

— Szegény világot élünk. Zilahon egy kaszá-nak napszámja most 40—50 kr, a kapásé 15—20 kr, koszt nélkül. Ezelőtt a kapás napidija 70—90 kr, sőt

